

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Mishnayot

‘im perushe ... Rabenu ‘Ovadyah mi-Berçinorah ve-Tosfot Yom Tōv ...
Ve-elū nitosfu ... kol ḥilufe girsa’ot, mar’eh meqomot ba-Rambam u-ve-Ṭur
ve-Sh.‘A ... u-mar’eh meqomot ba-Shas

Seder Zera‘im

**Berçinorah, ‘Ovadyah ben-Avraham mi-
Dihrenfurt, 543 [1782 oder 1783]**

בוט סוי תופסות רבחמה תמדקה

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11109

הקדמת המהבר תוספות יום טוב

אמר

יום טוב הקרא ליטמן בן לא"ה הר"ר נתן זלה"ה בן
 אה"י האלוף המרום כמה"ר משה וואלרשטיין
 זלה"ה לוי העל"י כ"ס שרבינו הקדוש רבי יהודה הנשיא
 שבמיו כשנית משנה זו העוסקין במקרא מדה ואינה מדה
 במשנה מדה ונוטלין עליה שר. במרא אין לך מדה גדולה
 אוו. ושברו כולי עלמא מתניתין ואזלו בחר במרא הדר דריש
 להו ולעולם הוי רץ למשנה יותר מן הגמרא כדאיתא בסוף פרק
 ב' דבבא מניעא. כמו כן רבינו הגדול מרגא ורבנא הגאון ר'
 יהודה ליווא צר בצלאל זלה"ה שנתעסק בשיבה והרבין תורה
 לרבים במדה הגדולה היא מדת הגמרא כמפורס. הדר דרש
 לרוץ למשנה עד שנתחברו חבורות חבורות כמות מלכי
 מאן מלכי רבנן ומתעסקין ויום יום פרק מפרקי המשניות
 וחזרוני חלילה חלילה ומאת ה' יתה זאת חוק ולא יעבור לא
 בלבד בק"ק טראג אשר בה הדת נמונה מהגאון הנזכר. כי אם
 גם בשאר קהלות קדושות קרובות ורחוקות קיימו וקבלו
 עליהם ללמד בישראל :

וגדול

כח מאמרו של רבינו הגדול ממאמרו של רבינו הקדו'
 דאלו המשנה שאמר רבינו הקדוש לרוץ בתורה היינו
 כסידורה בהלכות מבלי שום שכל ולב להבין טעמיה ולעמוד על
 סתירותיה שזהו אמנם מדת הגמרא עצמו. כי זאת היתה כוונת
 רבינו הקדוש בחבור המשנה ללמוד לתלמידיו בל' קצרה כל דין
 ודין כמות שהוא. אבל טעמיהם הניחם בעל פה לחכמי' וליודעי'
 ולא קבעום במשנה שמסרה לכל יוכל מי שעוסקים לדעת ולהבין
 טעמי המשניות ולעמוד על סתירותיהן. ההוא קרא שמוס'
 תלמידיו חכמים. כי היה צריך לשמש לפניהם ולקשור מהם
 אבל ללמוד התשנה בעצמו אינו כי אם הבנת המלות וידיעת
 משעיה ודיניה בלא טעם וידיעת סבת ומקור הדין. שכונת
 רבינו הקדוש בחבור המשנה לקבוע הלכה בלבד. ולפיכך הוא
 פעלמה שנה משנה זו בגמרא אין לך מדה גדולה הימנה כי גרסת
 המשנה בלא גמרא לא יגיעו לתכלית המכוון ללמוד חוק ומשפט
 בישראל. שאם לא ידע טעמי הדבר פעמים ידמה דבר לשאינו
 דומה. ויורה הוראת טעות ועל זה אמרו במסכת סוטה פ"ג.
 תנאים מבלי עולם הן וכי מבלי עולם הן. והלא ציושבי עולם
 הן. שנאמר הליכות עולם לו. אלא שמורין הלכה מתוך
 משנתן. ע"כ: אבל תועלת חבור המשנה וסיבתה היתה לבי
 שתורה שבעל פה שנסרה משה ליהושע ויהושע לזקנים וכו' אף
 ע"פ שהיתה ביאור התורה ומנותיה ביאור שלם אין לך זמן ודור
 שלא יתחדש בהכרח ויפלא למשפט. ואל תשיבני דבר ממה
 שאמרו בפרק ב' דמגילה מאי ועליהם ככל הדברים וכו' מלמד
 שהראשו יקב"ה ליעשה דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים. ע"כ.
 שאני אומר שזה לא היה מוסר משה לאחריו כלל ודקדוק לשונם
 כך הוא שאמרו מלמד שהראוהו ולא אמר שמסר לו או שלמדו
 שאלו אמר אחד מאלו הלשונות היה מחייב מזה שהוא ימסרם
 ויתנם ב"כ ליהושע. שהרי עינו לא היתה צרה. שמצונו סמך
 בשתי דיו אע"פ (שאפשר) שלא נצטוו אלא באחת. אבל באמרו

שהראוהו וזה בדרך ראיה בלבד. לא בדרך מסירה כאלם
 המראה דבר לחברו לראותו ואינו נותנו לו וזהו דקדוקא.
 וענין אחי. והנה הראשונים שלבס רחב ודעתם ללולה וזכה
 ידעו לדמות דבר לדבר מהכללים שבידיהם מבלי נטייה אבל
 בסוף בית שני אף על פי שהיו צידם כל הכללות הסם הנה מפני
 מעוט לבס ועכירות דעתם בסבות טרדות הנרות. אפשר
 להם שידמו דבר לדבר ואינו כן אלא דומה לדבר אחר (ומ"מ כיון
 שהכללית שבידיהם אמתים ומסורות להם ממה רבינו ע"ה
 מפ"י הגבורה מפני כן אלו ואלו דברי אליהם חיים הם. המזכין.
 והמתייבין. המטהרין. והמטמאין. האוסרין. והמתירין.
 כמו שפירש"י בפ"ה דכתובות דף כ"ז דומנין דשייך האי טעמא.
 וזמנין דשייך האי טעמא. שהטעם מתהפך לפי שנוי הדברים
 בשנוי מוטע ע"כ) ולפיכך רבינו הקדוש אסף וקבץ כל חכמי
 ארץ ישראל שבדורות ושאלו ונתנו וקבעו הלכה לדורות. ממה
 שיצא להם מתוך המשא ומתן ולא קבעו במשנתו אלא ההלכה בלא
 טעם ופסחה אבל היתה מסורה עדין בידי החכמים השלמים.
 ומי שרצה לדעת ולהבין ולהשכיל שימש לפניהם ולמדום הוא
 הגמ' וכן דור אחר דור עד שגם הגמ' הוקבע ונסדר כמו שהוא
 מסור בידינו והסנה זו בעצמה של רבינו הקדוש היא שגרמה
 לחכמי דורות האחרונים שאחר הגמ' לסדר הלכות הלכות. והוא
 היוצא מתוך המשא ומתן של הגמרא. שמשני מעוט הלכות.
 ורוב הטרדות. קביעות הגמרא לא יועיל לכל וראוי להוציא
 משפטיו ודינו ולסדרם בלשון הלכה כמות שהוא לא על דרך
 משא ומתן וכבת וטעם כל דין ודין בדרך חבור הנשר הגדול
 הרמב"ם ודומיו אבל כמו שרבינו הקדוש בעצמו שנה משנה זו
 הגמרא אין לך מדה גדולה שימנה כמו כן המחברים הללו כונתם
 רצויה לכך. למדת הגמרא שאין גדולה הימנה ושלא לזו מינה
 ולבלות ימיו בחבוריהם כי יהיה בכלל מבלי העולם כאמור.
 ופי לנו גדול הרמב"ם שהשיב לשואלו איזהו דרך שיבחר לו בדרבי
 הלמוד. והשיבו חבורו עם חבור הרי"ף כמ"ש בתשובותיו דף
 כ"ז ועוד עיין מזה בדף ל' וזה ממש דומה בדומה כמשנה רבינו
 הקדוש עם חבורו שגזר אחר במדת הגמרא שהיא גדולה ולעולם
 הוי רץ וכו' כן דבר איש האהים הרמב"ם בהודיע דרך לימוד ספר
 הרי"ף וספרו ומה תקיש לחבורים שאחריו.
 וגי'שוב אל הכונה שהנה מדת המשנה שעליה אמר רבי הקדו'
 הוי רץ. לא היתה אלא למשנה עצמה כמות שהיא אבל
 כאשר קם הנשר הגדול הרמב"ם ופירשה ואחריו קם החכם
 השלם מוהר"ר עובדיה ברטנורה ז"ל וחבר פירש כילא נסחפך
 בפירוט הרמב"ם. ומה שנתאמת אלני. הוא שלא בלבד מפני
 שלפעמים מפרש בענין אחר מפ"י הרמב"ם עשה פירושו שא"כ
 לא ה"ל לעשות אלא הגהות עליו אבל ראה ויוכח כי דרך הרמב"ם
 בסוגיות פירושו לעשות עקרים וכללים למשנה ולכלול עניניה
 ולחברה. וממנה נבין כונת המשנה. ולא זו היא דרך וסוגיות
 פירש"י שמפרש על סדר המשנה אחת לאחת. ולחלקה לחלקים.
 ודבורים קצרי'. וסוגיא דעלמא אולא כותיה. כי פירושו נספחט
 על

הקדמת

המחבר

על המקרא ועל הגמרא וזאת היטה סבה ענומה שהתחכס
הרע"ב וחבר פירש שלם על המשנה על דרך וסוגיא רש"י
ז"ל ומפני כן ומה הטעם בעלמנו כאשר קימו וקבלו מאזרו
של גאון ספרות ישראל מרגא ורבנא רבי ליווא זלתי ללמד
בישראל המשנה לא היטה על דרך הלמוד כמות שהיא (עכשיו)
מנלי שום לב לטעיה ופירושה אבל הלמוד הוא עם פירוש
מפירושה :

והוא הדבר אשר דברתי בגדול כח מאמר מרגא ורבנא ז"ל
ה"ה מואחרו של רבינו הקדוש ז"ל ה"ה אח"י שלמוד
המשנה שכל פי מאזרו היא עם הפיר' שחלף עכשיו (הרי הוא)
כמתעסק בגמרא עם המשנה :

ואני בעיני הבינותי במשנה עם פירוש הרב ברטורה ז"ל
דסוגין דעלמא אולא בשעת פירוש י מהסיבה האמרה
שסוגיותו בסוגיות רש"י בפירושו ונפתולי אלהים נפתלתי
כתחברתי בחבורה מחבורת יצ"ן ומדי עברי בזה היום הגדול
ירחי ידיים עם רמ"ו ואין מספר הווה קטנות עם גדולות
שם עניות דעתי תהלך עד מקום שירי מגע ומלאו כזה
בנות מן המשנה סמומות בלתי מפורשות וכמו כן כמה משניות
סותרות זו את זו שלא פירשו ישובם וכל זה אינו הסרון בחק
המפרש אבל ההס"ן מולדנו שהמפרש ידעה ולא פירשה
שגור היה שאינה צריכה פירוש ואשכחן הכי לקמאי דקמאי
לראשונים האמרו א"ס כי הא דרב וכמואל בפרק ב' דגזיר דף י"ט
דש"אל מפרש למשנה יצא וככה עולין לי מן המנין ואמרו ליה
רב כהנא ורב אסי לרב מ"ט לא משרטת לן כהלן מילין אמר להן
אמינא דלמא לא צריכה ע"כ * וכיוצא בזה במגילה פרק הקורא
עומד ד' כ"ג ובפ"ק דסקהדרין סוף ד' שאלו רב יוסף לאבי
אבל ראה גם ראה כי בפירוש עלמו כאלו סתירות מבוחרות
וגלות ולרוב מפני שלפעמים הפס לו פיר' פלוני ולפעמים פיר'
רבי פלוני ויקרה ג"כ לפעמים שירכיב שני הפירושים ואין
הרכבה עולה גם דבריו בעצמם צריכין לפעמים ביאור את כל
אלה ראיה עיני ותבן שמך מנכו :

ולפי שאין מכיר החסרון כבעל החסרון כי הוא יודע הסרוגו
עד היכן מגיע וכבר אמר בן שלמה בחכמתו לב יודע
מרת נפשו ושערתו אני בעלמי וידעתי בנפשו כי אכני החסר
הכל בני ביולי ולי מן החסרונות הדבות אשר הזכרתי אם מצד
בבות משניות בלתי מפורשות אם מצד משניות הסותרות זו
את זו אם מצד פירוש הרע"ב על דבריו צריכין ביאור
ושלפעמים מוזי שטרי אני קרי ואם שלם אלה לא יעשה לה
למשנה ופירושה הפה נשארתי אצלי הגור המשנה משוללת
הכנה וידיעה על מתתה ובינותי בספרים לדעת עד היכן
ידי מגעם האם אוכל להסלים הסרוגתי ולמלאות הריקות
אשר בידעתי וכאשר יבעתי והאמתי האמתי כי דבר וירוח
לי אז ראיתי ואספרה בספר ספר וספר הכנותי חקרתי
ואם היא שצננה ואתה דע לך מאמרס ז"ל יבעתי ומלאתי תאמין :

ואחרי הקורא ידיו משכיל אם תהיה מתנגל לנפשך לאמר
לא עליך המלאכה לגמור קום קרא את אשר לנפשך
יגעם במקום שתצטרך אל טוב טעם כי רוח שמתי בין דבור
לדבור מפני טורח הכבור :

ואקים ואתבונן אל המראה לראות ולהבין סכונתה וסכונת
החבור ומה שמו ומה שם ענינו כי כן כל
מחבר ספר ראשונים גם אחרונים יקראו בשמות לחבוריהם
למשן נוכל ספר שמו בכל הארץ לאמר בספר פלוני כתב כך
וכך ובספר פלוני כך וכך אבל יש שקראו בשם עלמו של
המחבר ויש יקראו לפי ענינו ונאסאו ושיניה מן הגבאים
למדו כמו יחוסע המואל ישעיה ירמיה ודומיהם וכן
שופטים מלכים הללים ומה יקרא אם צדקו שיהיה יחידו וכן
שלמה קרא לספר החכמה משלי שלמה על שם הנושא ועל
שם המחבר ואף דברי קהלת לפי פירוש חכמינו ז"ל שפירש
רש"י מלת דברי הוא הנושא שיהי דברי תוכחות על כן ראיתי כי
נאות לקרוא חבור זה בשם הרושפות יום טוב על שם
הפועל והפעול כי זה נושא שמוסף ביאור על ביאור הרע"ב
ז"ל אם במקום שלא ביאר הוא אם במקום שדברי עלמו
צריכין ביאור וכן סכונת הדבורים עשויין בלל ודמות ותוספות
המחברים על הגמרא ולחיות זאת ואת החדס דמאן
דמוסף מוסיפין ליה בסוד הלוקי דרבין גם מזה הכד יצדק
שסוספות יום טוב כי זה חלקי אמרה נפשי חלק לזה ממעל
והוא אשר מדד מים בשעל ידרכני בתחב האמת בלי מעל
ונפולת יהודה יקבץ לארצנו ועל כחאמרס במדרש רבס פרשת
לו רב הונא אמר אין כל הגלויות מתכנסים אלא בזכות המשניו
שנאמר גם כיוסנו בגוים עתה תקבלם אמן כן יציר רגון
במקרה בימינו :

ואולם זאת היא עבודתי לרקדק במשנה א"ס יש בה דבי
הצריך לשירוש ולא נחפרש בפירוש הר"ב ואם
למשנה משנה אחרת ולא העיר בה הר"ב וכן בפירושו
הר"ב א"ס יש בו דבר הצריך ביאור וטעם גם א"ס יש לו סתם
מיניה וביניה וכ"ס מן המשנה ואשובה אראה בגמרא ופירש
ובמוספות ובחבורי הפוסקים ופירושיהם האם אמלח
בזה פירוש אחר או ישיבלם צירה ואני מספיק בפי אחד
ולא אצריך להביא פירושים שונים זאת מאמר הסתר לקיים
לומר דבר בשם אמרו ולפומה זה מנאות חכמים שעל שלא
שמעתי אני אומר לא שמעתי אבל שכך נראה לי ומי שיש
צידו להשיב ישיב ואם עלי יוגלגולן של הדברים כאו לדיו
והוכרתי להביא דברי המחברים אם הרמב"ם או ר"י בעל
הטור' מצד ההכרח אשר לא יבונה וסע צריכים ביאור אי עיון ולא
נתבאר או שנתבאר אבל נראה בעיני פי אחר : אזותיו ולא
ארפנו עד הבאתיו בכור הכחינה אשם כי הבחירה נתונה לך
אתה אלוש כערכי ולא לפי ומיודע לא באתי ולא ינאטי
לדון חליה וחליה :

ואחרי הקורא ידיו משכיל אם תהיה מתנגל לנפשך לאמר
לא עליך המלאכה לגמור קום קרא את אשר לנפשך
יגעם במקום שתצטרך אל טוב טעם כי רוח שמתי בין דבור
לדבור מפני טורח הכבור :

ואקים ואתבונן אל המראה לראות ולהבין סכונתה וסכונת
החבור ומה שמו ומה שם ענינו כי כן כל
מחבר ספר ראשונים גם אחרונים יקראו בשמות לחבוריהם
למשן נוכל ספר שמו בכל הארץ לאמר בספר פלוני כתב כך
וכך ובספר פלוני כך וכך אבל יש שקראו בשם עלמו של
המחבר ויש יקראו לפי ענינו ונאסאו ושיניה מן הגבאים
למדו כמו יחוסע המואל ישעיה ירמיה ודומיהם וכן
שופטים מלכים הללים ומה יקרא אם צדקו שיהיה יחידו וכן
שלמה קרא לספר החכמה משלי שלמה על שם הנושא ועל
שם המחבר ואף דברי קהלת לפי פירוש חכמינו ז"ל שפירש
רש"י מלת דברי הוא הנושא שיהי דברי תוכחות על כן ראיתי כי
נאות לקרוא חבור זה בשם הרושפות יום טוב על שם
הפועל והפעול כי זה נושא שמוסף ביאור על ביאור הרע"ב
ז"ל אם במקום שלא ביאר הוא אם במקום שדברי עלמו
צריכין ביאור וכן סכונת הדבורים עשויין בלל ודמות ותוספות
המחברים על הגמרא ולחיות זאת ואת החדס דמאן
דמוסף מוסיפין ליה בסוד הלוקי דרבין גם מזה הכד יצדק
שסוספות יום טוב כי זה חלקי אמרה נפשי חלק לזה ממעל
והוא אשר מדד מים בשעל ידרכני בתחב האמת בלי מעל
ונפולת יהודה יקבץ לארצנו ועל כחאמרס במדרש רבס פרשת
לו רב הונא אמר אין כל הגלויות מתכנסים אלא בזכות המשניו
שנאמר גם כיוסנו בגוים עתה תקבלם אמן כן יציר רגון
במקרה בימינו :

ואחרי הקורא ידיו משכיל אם תהיה מתנגל לנפשך לאמר
לא עליך המלאכה לגמור קום קרא את אשר לנפשך
יגעם במקום שתצטרך אל טוב טעם כי רוח שמתי בין דבור
לדבור מפני טורח הכבור :

ואקים ואתבונן אל המראה לראות ולהבין סכונתה וסכונת
החבור ומה שמו ומה שם ענינו כי כן כל
מחבר ספר ראשונים גם אחרונים יקראו בשמות לחבוריהם
למשן נוכל ספר שמו בכל הארץ לאמר בספר פלוני כתב כך
וכך ובספר פלוני כך וכך אבל יש שקראו בשם עלמו של
המחבר ויש יקראו לפי ענינו ונאסאו ושיניה מן הגבאים
למדו כמו יחוסע המואל ישעיה ירמיה ודומיהם וכן
שופטים מלכים הללים ומה יקרא אם צדקו שיהיה יחידו וכן
שלמה קרא לספר החכמה משלי שלמה על שם הנושא ועל
שם המחבר ואף דברי קהלת לפי פירוש חכמינו ז"ל שפירש
רש"י מלת דברי הוא הנושא שיהי דברי תוכחות על כן ראיתי כי
נאות לקרוא חבור זה בשם הרושפות יום טוב על שם
הפועל והפעול כי זה נושא שמוסף ביאור על ביאור הרע"ב
ז"ל אם במקום שלא ביאר הוא אם במקום שדברי עלמו
צריכין ביאור וכן סכונת הדבורים עשויין בלל ודמות ותוספות
המחברים על הגמרא ולחיות זאת ואת החדס דמאן
דמוסף מוסיפין ליה בסוד הלוקי דרבין גם מזה הכד יצדק
שסוספות יום טוב כי זה חלקי אמרה נפשי חלק לזה ממעל
והוא אשר מדד מים בשעל ידרכני בתחב האמת בלי מעל
ונפולת יהודה יקבץ לארצנו ועל כחאמרס במדרש רבס פרשת
לו רב הונא אמר אין כל הגלויות מתכנסים אלא בזכות המשניו
שנאמר גם כיוסנו בגוים עתה תקבלם אמן כן יציר רגון
במקרה בימינו :

ואחרי הקורא ידיו משכיל אם תהיה מתנגל לנפשך לאמר
לא עליך המלאכה לגמור קום קרא את אשר לנפשך
יגעם במקום שתצטרך אל טוב טעם כי רוח שמתי בין דבור
לדבור מפני טורח הכבור :

ואקים ואתבונן אל המראה לראות ולהבין סכונתה וסכונת
החבור ומה שמו ומה שם ענינו כי כן כל
מחבר ספר ראשונים גם אחרונים יקראו בשמות לחבוריהם
למשן נוכל ספר שמו בכל הארץ לאמר בספר פלוני כתב כך
וכך ובספר פלוני כך וכך אבל יש שקראו בשם עלמו של
המחבר ויש יקראו לפי ענינו ונאסאו ושיניה מן הגבאים
למדו כמו יחוסע המואל ישעיה ירמיה ודומיהם וכן
שופטים מלכים הללים ומה יקרא אם צדקו שיהיה יחידו וכן
שלמה קרא לספר החכמה משלי שלמה על שם הנושא ועל
שם המחבר ואף דברי קהלת לפי פירוש חכמינו ז"ל שפירש
רש"י מלת דברי הוא הנושא שיהי דברי תוכחות על כן ראיתי כי
נאות לקרוא חבור זה בשם הרושפות יום טוב על שם
הפועל והפעול כי זה נושא שמוסף ביאור על ביאור הרע"ב
ז"ל אם במקום שלא ביאר הוא אם במקום שדברי עלמו
צריכין ביאור וכן סכונת הדבורים עשויין בלל ודמות ותוספות
המחברים על הגמרא ולחיות זאת ואת החדס דמאן
דמוסף מוסיפין ליה בסוד הלוקי דרבין גם מזה הכד יצדק
שסוספות יום טוב כי זה חלקי אמרה נפשי חלק לזה ממעל
והוא אשר מדד מים בשעל ידרכני בתחב האמת בלי מעל
ונפולת יהודה יקבץ לארצנו ועל כחאמרס במדרש רבס פרשת
לו רב הונא אמר אין כל הגלויות מתכנסים אלא בזכות המשניו
שנאמר גם כיוסנו בגוים עתה תקבלם אמן כן יציר רגון
במקרה בימינו :

ואחרי הקורא ידיו משכיל אם תהיה מתנגל לנפשך לאמר
לא עליך המלאכה לגמור קום קרא את אשר לנפשך
יגעם במקום שתצטרך אל טוב טעם כי רוח שמתי בין דבור
לדבור מפני טורח הכבור :

ואקים ואתבונן אל המראה לראות ולהבין סכונתה וסכונת
החבור ומה שמו ומה שם ענינו כי כן כל
מחבר ספר ראשונים גם אחרונים יקראו בשמות לחבוריהם
למשן נוכל ספר שמו בכל הארץ לאמר בספר פלוני כתב כך
וכך ובספר פלוני כך וכך אבל יש שקראו בשם עלמו של
המחבר ויש יקראו לפי ענינו ונאסאו ושיניה מן הגבאים
למדו כמו יחוסע המואל ישעיה ירמיה ודומיהם וכן
שופטים מלכים הללים ומה יקרא אם צדקו שיהיה יחידו וכן
שלמה קרא לספר החכמה משלי שלמה על שם הנושא ועל
שם המחבר ואף דברי קהלת לפי פירוש חכמינו ז"ל שפירש
רש"י מלת דברי הוא הנושא שיהי דברי תוכחות על כן ראיתי כי
נאות לקרוא חבור זה בשם הרושפות יום טוב על שם
הפועל והפעול כי זה נושא שמוסף ביאור על ביאור הרע"ב
ז"ל אם במקום שלא ביאר הוא אם במקום שדברי עלמו
צריכין ביאור וכן סכונת הדבורים עשויין בלל ודמות ותוספות
המחברים על הגמרא ולחיות זאת ואת החדס דמאן
דמוסף מוסיפין ליה בסוד הלוקי דרבין גם מזה הכד יצדק
שסוספות יום טוב כי זה חלקי אמרה נפשי חלק לזה ממעל
והוא אשר מדד מים בשעל ידרכני בתחב האמת בלי מעל
ונפולת יהודה יקבץ לארצנו ועל כחאמרס במדרש רבס פרשת
לו רב הונא אמר אין כל הגלויות מתכנסים אלא בזכות המשניו
שנאמר גם כיוסנו בגוים עתה תקבלם אמן כן יציר רגון
במקרה בימינו :

ואחרי הקורא ידיו משכיל אם תהיה מתנגל לנפשך לאמר
לא עליך המלאכה לגמור קום קרא את אשר לנפשך
יגעם במקום שתצטרך אל טוב טעם כי רוח שמתי בין דבור
לדבור מפני טורח הכבור :

ואקים ואתבונן אל המראה לראות ולהבין סכונתה וסכונת
החבור ומה שמו ומה שם ענינו כי כן כל
מחבר ספר ראשונים גם אחרונים יקראו בשמות לחבוריהם
למשן נוכל ספר שמו בכל הארץ לאמר בספר פלוני כתב כך
וכך ובספר פלוני כך וכך אבל יש שקראו בשם עלמו של
המחבר ויש יקראו לפי ענינו ונאסאו ושיניה מן הגבאים
למדו כמו יחוסע המואל ישעיה ירמיה ודומיהם וכן
שופטים מלכים הללים ומה יקרא אם צדקו שיהיה יחידו וכן
שלמה קרא לספר החכמה משלי שלמה על שם הנושא ועל
שם המחבר ואף דברי קהלת לפי פירוש חכמינו ז"ל שפירש
רש"י מלת דברי הוא הנושא שיהי דברי תוכחות על כן ראיתי כי
נאות לקרוא חבור זה בשם הרושפות יום טוב על שם
הפועל והפעול כי זה נושא שמוסף ביאור על ביאור הרע"ב
ז"ל אם במקום שלא ביאר הוא אם במקום שדברי עלמו
צריכין ביאור וכן סכונת הדבורים עשויין בלל ודמות ותוספות
המחברים על הגמרא ולחיות זאת ואת החדס דמאן
דמוסף מוסיפין ליה בסוד הלוקי דרבין גם מזה הכד יצדק
שסוספות יום טוב כי זה חלקי אמרה נפשי חלק לזה ממעל
והוא אשר מדד מים בשעל ידרכני בתחב האמת בלי מעל
ונפולת יהודה יקבץ לארצנו ועל כחאמרס במדרש רבס פרשת
לו רב הונא אמר אין כל הגלויות מתכנסים אלא בזכות המשניו
שנאמר גם כיוסנו בגוים עתה תקבלם אמן כן יציר רגון
במקרה בימינו :

אמר